

kterou napadená věta, předchozími slovy opravy bez toho již vyvrácená, vůbec neobsahuje. Lze ovšem připustiti, že se tu snad jedná jen o nepřesnou stylisaci, leč nelze na redaktorovi žádati, by vzhledem k nedostatečné přesnosti autora opravy nepoužil svého práva, plynoucího z Šu 22 tisk. zák., opravu odmítnouti; neodpovídá-li předpisu Šu 19 tisk. zák., byť i jen jediným bodem. Bylo proto ve smyslu §§ 33 a 292 tr. ř. rozhodnouti, jak se stalo.

Čís. 1694.

§ 36 zbroj. pat. předpokládá předmět, určený k obraně a útoku a způsobilý přivoditi poranění. Nespadá sem puška, ku střelbě nezpůsobilá.

(Rozh. ze dne 9. července 1924, Zm II 352/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku zemského jakožto nalézacího soudu v Brně, kterýmž byl stěžovatel uznán vinným zločinem vydírání podle Šu 98 b) tr. zák. a přestupkem dle Šu 36 zbroj. pat., pokud jde o odsouzení pro tento přestupek, zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl. V ostatním zmateční stížnost zavrhl. V otázce, o níž tu jde, uvedl v

důvodech:

Důvodnou jest stížnost, napadajíc výrok, jímž byl stěžovatel odsouzen pro přestupek podle Šu 36 zbroj. pat., z důvodu zmatečnosti dle Šu 281 čís. 9 a) tr. ř. Právem vytýká, že rozsudek mylně vyložil zákon, přiznav jednohlavňové pušce, obžalovaným nosené, povahu zbraně ve smyslu Šu 36 zbroj. pat., aniž by byl zjistil, že puška tato jest puškou střelnou, tedy předmětem nutným ku obraně a útoku a způsobilou přivoditi poranění za použití náboje ku výstřelu. Tohoto zjištění bylo nezbytně zapotřebí vzhledem ku nevyvrácené obhajobě obžalovaného, že puška byla ku střelbě naprostou nezpůsobilou. Tuto mezeru nelze odstraniti než novým projednáním věci v prvé stolici. Bylo tudíž za souhlasu generální prokuratury vyhověno v tomto bodu důvodné stížnosti již v poradě neveřejné dle Šu 5 zákona z 31. prosince 1877, čís. 3. ř. zák. z roku 1878.

Čís. 1695.

Nevytkl-li obžalovaný při hlavním přelíčení, že lhůta Šu 221 tr. ř. nebyla zachována, ač mu z návrhů ostatních spoluobžalovaných bylo známo, že lhůta ta zachována není a že možno proto opřít se konání hlavního přelíčení, dlužno v tom spatřovati mlčky daný souhlas s okamžitým provedením přelíčení.

Porušení předpisu Šu 221 tr. ř. nezakládá zmatku čís. 4 Šu 344 tr. ř., nemohlo-li provedení hlavního přelíčení před uplynutím zákonné lhůty míti škodlivý pro obžalovaného vliv na konečné rozhodnutí.

K pojmu »přechovávání« (§ 214 tr. zák.) nestačí pouhé poskytnutí pobytu toliko přechodného a netajeného, zákon však nepředpokládá, by pobyt zločincův v příbytku pachatelově trval nepřetržitě delší dobu.

(Rozh. ze dne 12. července 1924, Zm II 265/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku porotního soudu v Mor. Ostravě ze dne 22. března 1924, pokud jim bylo osm obžalovaných uznáno vinnými různými trestnými činy, Marie T-ová ml. též zločinem nadřování zločincům dle §u 214 tr. zák., a uvedl v otázkách, o něž tu jde, v

důvodech:

Zmateční stížnost uplatňuje číselně důvody čís. 4, čís. 5 a čís. 6, věcně též důvod čís. 10 písm. a) §u 344 tr. ř. Jest ve všech směrech neodůvodněna. S hlediska čís. 4 vytýká stížnost, že byl porušen předpis §u 221. tr. ř. tím, že bylo hlavní přeličení provedeno ve dnech 15., 17., 18. a 22. března 1924, ač byly obsílky stěžovatelům doručeny teprve 11. pokud se týče 12. března 1924. K výtce, že i obhájci byli o době hlavního přeličení vyrozuměni teprve dne 12. března 1924, nelze s hlediska onoho ustanovení přihlížeti, jelikož jest v §u 221. tr. ř. zmatečností řízení zaručena včasnost toliko vyrozumění obžalovaného. Avšak i ohledně obžalovaných jest výtka zmatečnosti rozsudku bezdůvodna, třebaž bylo připustiti, že lhůta §u 221 tr. ř. zachována nebyla. Nezachování lhůty §u 221 tr. ř. přivodí zmatečnost jen, nepřivolí-li obžalovaný sám ke zkrácení lhůty. Obžalovaný Ondřej R. prohlásil 27. února 1924 výslovně, že souhlasí s tím, aby porotní líčení bylo provedeno v tomto období, a že svoluje ke zkrácení lhůty §u 221 tr. ř., ač dle zprávy presidenta krajského soudu v Moravské Ostravě ze 6. června 1924 výslovně byl upozorněn na to, že se bude hlavní přeličení konati ještě v prvním období 1924, započavším dne 18. února 1924. Ke zkrácení lhůty přivolili též obžalovaní Jiří H., Emil B. a Karel T. Předpoklad stížnosti, že i tito obžalovaní uplatňovali nezachování lhůty ihned při zahájení hlavního přeličení, jest nesprávným. Žádali o odročení, pokud se týče o vyloučení hlavního přeličení jen ostatní obžalovaní, poukazující na to, že dostali obsílku teprve ve středu (12. března 1924). Nevytkli-li H., B. a Karel T. ani osobně, ani svým obhájcem, že jim obsílka byla doručena teprve třetí den před přeličením, a nežádali-li z toho důvodu, by hlavní přeličení bylo odročeno, ač jim bylo, ne-li jinak, tož jistě z návrhu ostatních obžalovaných známo, že lhůta pro přípravu k hlavnímu přeličení zachována není a že možno z tohoto důvodu opřít se předčasnému konání hlavního přeličení, nelze jejich nečinnosti rozuměti jinak, než že mlčky přivolili k okamžitému provedení hlavního přeličení, i když snad v době presidiálního svého výsledku mohli předpokládati, že k hlavnímu přeličení dojde teprve v období květnovém. Ohledně ostatních obžalovaných lze ponechat stranou, zda se při presidiálním výsledku dne 28. února 1924 vzdali přípravné lhůty §u 221. tr. ř. jen v předpokladu, že dojde k hlavnímu přeličení teprve v květnu 1924 a zda toto zřeknutí se pozbylo účinnosti tím, že hlavní přeličení bylo pak ustanoveno na 15. března

1924 a v tento den zahájeno. Neboť úspěšnému uplatnění zmatku čís. 4, který snad nezachováním lhůty nastal, brání ustanovení předposledního odstavce Šu 344 tr. ř. Stížnost omezuje se na povšechnou, nikterak konkrétně nedoličenou výtku, že ve zkrácené lhůtě nebyla možná dostatečná příprava obžalovaných a důkladná porada jejich s obhájci, avšak ani netvrdí, tím méně dokazuje, že obžalovaní (obhájci) nemohli z příčiny nezachování lhůty uplatňovati skutečnosti nebo průvody, jichž uplatňování a navrhování bylo by zachování lhůty umožnilo. Ani jinak není ze spisů vidno, že by se byli obžalovaní po uplynutí lhůty mohli úspěšněji hájiti, než se beztak stalo. Provedení hlavního přelíčení před uplynutím zákonné lhůty pro přípravu nemohlo tedy míti škodlivý pro obžalované účinek na konečné rozhodnutí.

Třebaže zákon přechováváním rozumí více než pouhé poskytnutí pobytu toliko přechodného a netajeného (rozhodnutí sb. č. 4012), nepředpokládá zákon, aby pobyt zločincův v příbytku pachatelově trval nepřetržitě delší dobu, a nelze z pojmu přechovávání obzvláště vyloučiti opětné poskytování noclehu zločinci, děje-li se tak tajně a za účelem, aby zločinec nebyl orgány bezpečnostní služby přistižen mimo dům v době noční, které potulování se na ulicích a v přírodě již samo o sobě vzbuzuje podezření. Proto nezáleží na okolnosti, v návrhu tvrzené, že přechovávání B-a L-ovou netrvalo delší dobu, a nezáleželo by ani na okolnosti, teprve ve stížnosti uplatňované, že B. chodil k L-ové pouze příležitostně jako ke své milence, kterážto okolnost poukazuje ostatně v podstatě jen k pohnutce, z jaké L-ová B-a přechovávala.

Čís. 1696.

Zákon ze dne 12. srpna 1921, čís. 309 sb. z. a n. proti útisku a na ochranu svobody ve shromážděních.

Činnosti, jimiž lze spáchat trestné zmaření nebo rušení zákonně svolaného shromáždění, jsou v Šu 4 zákona uvedeny výčetmo.

Rušení nebo maření křikem, zpěvem nebo jinakým hřmotěním spadá sem tehdy, je-li tato činnost zřejmým výrazem neuposlechnutí formálních nařízení, která, vztahující se ku průběhu schůze, vydána jsou osobami, k řízení a k zachování pořádku povolanými.

(Rozh. ze dne 14. července 1924, Zm I 392/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem:

Rozsudkem okresního soudu v Humpolci ze dne 5. března 1924, osvobozujícím obžalované z obžaloby pro přestupek Šu 4 zákona proti útisku a na ochranu svobody ve shromážděních, byl porušen zákon.

Důvody:

Podle četnických oznámení klade se obžalovaným za vinu, že dne 26. srpna 1923 v D., shromáždění, svolané s povolením příslušné po-